יציח, לא יצל"ח, יציח, לא יציח, אולי יצליח!

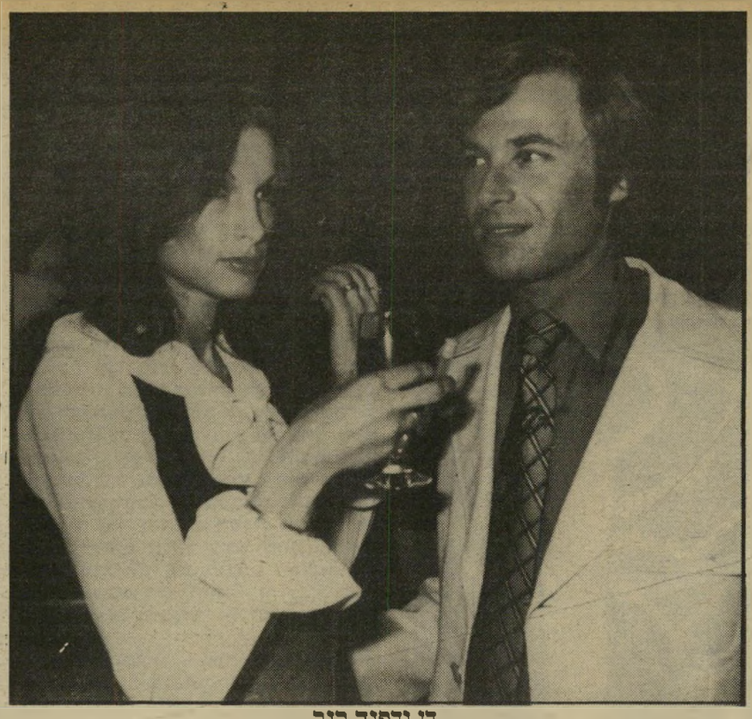

דן ודפנה כנר
„אתן לחיים שלנו עוד הזדמנות!"

בהתחלה היו מכות, אחר־כך היו הכחשות, אחר־כך היו עלבונות ומריבות, וכתבות בעיתונים. יותר מאוחר הייתה גם תביעה לגט, והייתה בקשה לשלום־בית, ושוב היו מכות, ואחר־כך היה צו־עיקול על המשכורת, ואפילו צו־מאסר בגין אי־תשלום מזונות.

נו, ואחרי כל זה — מה יש? יש חופשה מישפחתית באילת. **דפנה ודן כנר**, עם שתי בנותיהם נראו רגועים, ואפילו מאושרים, במלון נפטון באילת, לפני שבועיים — כשאני הייתי בחו"ל, כמובן. אז עכשיו חזרתי, ומייד עשיתי דרינג־דרינג לדפנה ושאלתי אותה: האם קץ למילחמות?

„דן כל הזמן ביקש שלום־בית. הרבה זמן אני לא הסכמתי, אבל עכשיו הגעתי למסקנה שאתן לחיים שלנו עוד הזדמנות. יש לנו הרבה לעבוד על בניית הנישואין מחדש, אבל אני רוצה להאמין שעם רצון טוב של שנינו, נוכל להגיע לתוצאות."

חתונה לא לייצוא

מי אמר ששבועות־האופנה, הנערכים בארץ מדי פעם, הם לא ביג־דיל? קודם כל, הגויים רואים את הדברים היפים שעושים כאן, ואחרי שהם מקבלים הלם מהמחירים, הם בכל זאת קונים כמה דברים ועוזרים לייצוא של מדינת־ישראל, וגם לרזרבות של המטבע הזר.

אולי זה מעניין אתכם, אבל אותי לא כל־כך. אותי מעניין מה קורה בין הנשים היפות, המציגות את אופנת־הארץ, לבין הגברים, הבאים לשם בענייני־עסקים.

כמו, למשל, הדוגמנית היפה **נעמי סילפן**.

נעמי סילפן־גוט
„לא עוזבת את הארץ!"

שבאה להציג איזה בגדים וכמה חולצות ותיכף אחרי שהיא עשתה פוזה של דוגמנית נפגשו עיניה בעיניים יפות של בחור יפה. מייד התפתחה אהבה גדולה בין נעמי סילפן לבין בעל־העיניים־היפות, שהיה **רמי גוט**, מנהל מכון הייצוא הישראלי.

הרומאן הזה נמשך שנה וחצי, ורק בשבוע שעבר הוא נעשה רישמי בחתונה יפה ומכובדת בבית־הכנסת אשר ברחוב בן־יהודה. אמרו לי שהכלה לבשה שימלה מדהימה בצבע חלב־מלוכלך, והחתן זרח מאושר.

אבל תיכף אחרי החתונה שמעתי שרמי גוט עוזב את מכון הייצוא, וביחד עם אשתו הטריה הוא יורד להולנד.

זה ממש עיצבן אותי. מכון הייצוא זה טוב, אבל למה לייצא לחו"ל דווקא בני־אדם? דרינג־דרינגתי לנעמי סילפן־גוט, ושאלתי אותה אם אכן הם עוזבים את הארץ.

„קודם תגידי לי מזל טוב!"

„בטח, בטח מזל טוב, הרי לא חשבת שאני לא הולכת להגיד לך מזל טוב!"

„נו, מה רצית לשאול?"

„אם זה נכון שאתם עוזבים את הארץ."

„זה לא נכון! נכון שרמי עוזב את מכון הייצוא. יש לו עסקים פרטיים, וכמה מהם מתנהלים עם הולנד, אז בטח ניסע לשם לפעמים, אבל אנחנו לא עוזבים את הארץ."

ברוך השם. נרגעתי.

הסיפרות העברית לפעמים מעניינת

קראתי בשבוע שעבר את המדור שלי ושמתי לב לכך שרוב הזמן אני כותבת על נשות־חברה ועל דוגמניות ועל אנשי־עסקים. פיתאום חשבתי שזה ממש לא בסדר מצידי, שאני לא יודעת מה קורה ברכילות של האינטלקטואלים הישראליים. החלטתי מעכשיו להביא בכל פעם גם קצת חדשות מהסקטור האקדמי והאמנותי של ישראל.

ומה עושים בשביל זה? הולכים לסיפריה, יושבים, מזמינים קפה ותוך 10 דקות מגלים שם צייר אחד, ומבקר־סיפרות אחד, ומשורר אחד, וכמה דוקטורים לכל מיני מיקצועות. נו, מה אגיד לכם. ישבתי שם שעה, ויצאתי עם פקולטה.

מנחם פרי
„הן לא מחזיקות מעמד"

★★★

הסיפור הראשון הוא על המרצה לסיפרות באוניברסיטת תל־אביב, הפרופסור **מנחם פרי**. מנחם, שהתגרש מאשתו הראשונה לפני 20 שנה בערך, ניהל כמה רומאנים גדולים. הראשון שבהם היה עם **יעל שוורץ**, מרצה לסיפרות באוניברסיטה. עם יעל חי מנחם פרי כ־12 שנה, והיה ברור לכולם שזה לנצח. הם גם קנו דירה משותפת בכספי שניהם, ואהבו זה את זה. אחרי 12 שנה הם נפרדו, אבל אף אחד לא האמין שזה להרבה זמן.

אחר־כך הכיר פרי את **עופרה ריזנפלד**, שכתבה מתכונים בעיתונים, ועל הבסיס הזה, של האוכל, הם התקרבו. גם מנחם פרי כותב מתכונים מסובכים ועתורי־קמהין ושאר מאכלים, שאי־אפשר לקנות בארץ.

הרומאן הקולינארי הזה נמשך שנה, וגם הוא הסתיים.

עכשיו שמעתי שיש לו שוב רומאן חשוב עם אחת התלמידות שלו, אשה יפה ומוצלחת בשם **סמדר שיפמן**. ולא רק רומאן, אלא שכמה חובבי־סיפרות סיפרו לי שכנראה סמדר ומנחם מתחתנים.

עשיתי דרינג־דרינג לפרי ושאלתי אותו אם אני יכולה כבר להזמין שימלה לחתונה שלו, אבל מנחם אמר שאין שום חתונה באופק, לפי מיטב ידיעתו.

„מתי הכרת את סמדר?"

„הכרתי אותה לפני 15 שנה, כשהיתה תלמידה שלי, אבל הרומאן בינינו די טרי."

„פרופסור צעיר כמוך, המוקף כל הזמן בהמון סטודנטיות מעריצות, איך אף אחת לא תפסה אותך והביאה אותך אל מתחת לחופה?"

„הרבה סטודנטיות יפות וצעירות תפסו אותי, אבל הן לא מחזיקות מעמד הרבה זמן."

★★★

הסיפור הסיפרותי השני הוא סיפור עצוב.

אחד האנשים הנחמדים והמבריקים ביותר בסיפרות העברית בת־זמננו הוא המבקר והמרצה לסיפרות, הד"ר **ניסים קלדרון**. ניסים, שהיה נשוי לפני שנים עם העיתונאית המוכשרת **חנה קלדרון** ושהתגרש ממנה, היה בחור מאוד מבוקש בחוגי הסיפרות וגם בחוגים אחרים.

לפני כמה שנים הוא פגש באשה יפהפיה, מקסימה וחכמה, שגם היא דוקטור לסיפרות, בשם **דורית**, ואחרי אהבה קצרה ולוהטת הם נישאו. הם גרו ברירה נחמדה ברחוב ברדיצ'בסקי. כולם אהבו את דורית ואת ניסים, וכולם אהבו לבוא ולהתארח בביתם. איכשהו גם יצא להם שם של הזוג הנשוי הכי טוב בשטח.

ועכשיו, פיתאום, אני שומעת שניסים עזב את הדירה ברחוב ברדיצ'בסקי. במיקרה ראיתי גם אותה וגם אותו ברחוב (כל אחד לחוד) השבוע. הוא לא נראה מאושר. היא נראית יפה, כרגיל.

ניסים קלדרון
כל אחד לחוד

משימה ביטחונית חשובה

הסיפור הכי חם היום הוא דווקא על אחיו של אחד האישים היותר בכירים במדינה. **האח** הזה, שהוא גבר נאה ושרמאנטי, ושיש לו הצלחה די רבה אצל נשים (גם נשים מאוד מפורסמות), התחיל בזמן האחרון לבקר בחוף תל־ברוך.

בפעמים הראשונות, כשגילו אותו שם, חשבו שטוה בא באיזו משימה לאומית חשובה, אבל כשגילו אותו שם עוד פעם ועוד פעם, התחילו לחקור. ומה הסתבר? שהאדון הנאה והשרמאנטי פשוט מת על הבחורות העובדות, היודעות איך למכור את הסחורה שלהן, מבלי לבלבל את המוח ולבקש פינוקים.

אגב, כמה אנשים סיפרו לי את הסיפור הזה. שכחתי לשאול את האנשים האלה, מה בדיוק הם עושים שם באיזור בשעות־הלילה. בטח איזו משימה ביטחונית חשובה.